

שלב א'

"ענינה בציפורי באחד עשכר פרחין עהבירו,

בשנים עשר זהב לשנה - דינר זהב לחדש"

הבעיה בסיפור הינה שהמשכיר אמר שתי לשונות, ואיננו יודעים מה מהם הוא העיקרי.

א. שניים עשר (דינר) זהב לשנה או ב. דינר זהב לחודש

רב

הבול למשכיר

שכאשר אדם אומר שתי דברים הסותרים זה את זה אנו אומרים שעיקר כוונתו לסוף דבריו (-תפוס לשון אחרון) ובסוף דבריו אמר המשכיר "דינר זהב לחודש".

רבן שמעון בן גמליאל

ורבי יוסי

יחלקו את חודש העיבור.

משום שאיננו יודעים האם כאשר אדם אומר שתי לשונות האם אנו מתייחסים לתחילת דבריו (-תפוס לשון ראשון). או לסוף דבריו (-תפוס לשון אחרון), לכן חולקים בנייהם את כסף השכירות.

שלב ב'

לאחר המחלוקת בין רשב"ג ורבי יוסי - לרב, מביאה
הגמרא את שיטתו של שמואל.

ונקדים.

שמואל סובר כמו רשב"ג ורבי יוסי "שמכיוון ואמר
שני לשונות אזי איננו יודעים איזו לשון לתפוס"
אבל - אומר שמואל - הפיתרון הוא לא לחלק
ביניהם את הכסף אלא לראות מי הוא המוחזק
בכסף.

לכן אומר שמואל ---

בא בסוף חודש -

שאו השוכר כבר לקח מהמשכיר את
המגורים בבית לחודש השלושה עשר,
וכעת המשכיר רוצה עבור זאת תשלום.
והמוחזק כעת הוא השוכר שהוא
המוחזק בכסף. לכן על המשכיר להביא
ראיה שהשוכר צריך לשלם לו ואם לא
יביא ראיה יישאר הכסף ביד המוחזק.

כוליה לשוכר

בא בתחילת חודש -

שאו בעל הקרקע מחזיק את דירתו,
כי "קרקע בחזקת בעליה עומדת". אז
אם השוכר רוצה לקחת מידו את
הדירה לאותו החודש ולדור בתוכה
עליו לשלם או להביא ראיה שאינו
צריך לשלם.

כוליה למשכיר

ומשנתנו מדברת ב"בא באמצע החודש".

כאשר בא בעל הבית לתבוע את דמי השכירות באמצע החודש

שאז, על חצי החודש הראשון כבר לקח השוכר מאת המשכיר את המגורים בדירה, והשוכר הוא המוחזק בכסף שהמשכיר תובע.

ועל חצי החודש השני המשכיר הוא המוחזק, כי השוכר עוד לא לקח את המגורים מהמשכיר שהבית שלו - וקרקע בחזקת בעליה עומדת. ועל כן צריך השוכר לשלם.

ולכן התוצאה הינה

יחלוקו

שלב ג'

רב נחמן

"ורב נחמן אמר קרקע בחזקת בעליה קיימת".

ואם כן _____ חייב ל_____

"מאי קמ"ל?"

מה בא רב נחמן ללמדנו האם את זה שאומרים -

תפוס לשון אחרון

כלומר כשיטת רב שאומרים תפוס לשון אחרון שהוא "דינר לחודש"

אם כך "היינו דרב"

מתרצת הגמרא אלא - "אע"ג דאפיך מיפך"

כלומר

רב נחמן סובר כרשב"ג וכרבי יוסי - שיש ספק מה

הייתה כוונת המשכיר. (ולא כרב ש"תפוס לשון אחרון")

רב נחמן גם סובר כשמואל - שכאשר יש ספק

אזלינן בתר המוחזק.

אבל רב נחמן חולק על שמואל וסובר ש"תמיד נקרא

בעל הקרקע מוחזק והשוכר צריך לשלם לו".

כי רואים כאילו מיד בתחילת החודש היה הוויכוח

בין השוכר למשכיר האם הוא צריך לשלם וכאשר

הוויכוח הוא בתחילת החודש אזי אף לשמואל חייב

השוכר לשלם.